

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מירא-statement
 ? קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

Talmud Navigator

עירובין-הדר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואין נוטלין רשות.												◊
למה לי?												◊
לא צריכא, אף על גב דאמרי ליה קני על מנת להקנות.												◊
חמשה ששוויין בחצר אחת, ושכח אחד מהן ולא עירב, כשהוא מבטל רשותו, צריך לבטל לכל אחד ואחד או לא?	בעא מיניה אביי מרבה:											◊
צריך לבטל לכל אחד ואחד.	אמר ליה: [רבה]											◊
אחד שלא עירב - נותן רשותו לאחד שעירב, שנים שעירבו - נותנין רשותן לאחד שלא עירב, ושנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שעירבו, או לאחד שלא עירב. אבל לא אחד שעירב נותן רשותו לאחד שלא עירב. ואין שנים שעירבו נותנין רשותן לשנים שלא עירבו, ואין שנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שלא עירבו.	איתיביה:											◊
אחד שלא עירב - נותן רשותו לאחד שעירב.	קתני מיהת רישא:											◊
היכי דמי?												◊
אי דליכא אחרינא בהדיה												◊
בהדי מאן עירב?												◊
אלא פשיטא - דאיכא אחרינא בהדיה.												◊
לאחד שעירב	וקתני:											◊
הכא במאי עסקינן - דהוה ומית.	ורבה:											◊
אי דהוה ומית												◊
אבל אין אחד שעירב נותן רשותו לאחד שלא עירב.	אימא סיפא:											◊
ואי דהוה ומית אמאי לא?												◊
אלא פשיטא דאיתיה, ומדסיפא איתיה, רישא נמי איתיה												◊
מידי איריא? הא כדאיתא והא כדאיתא												◊
תדע, דקתני סיפא דרישא:												◊
ושנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שעירבו,	[סיפא דרישא]											◊
לשנים - אן, לאחד - לא.												◊
מאי לשנים - לאחד משנים.	ואביי אמר:											◊
אי הכי ליתני לאחד שעירב או לאחד שלא עירב												◊
קשיא.												◊
אחד שלא עירב נותן רשותו לאחד שעירב.												◊
דאיתיה, וקא משמע לן: דאין צריך לבטל רשות לכל אחד ואחד.	לאביי:											◊
דהוה ומית, ולא גזור זימנין דאיתיה.	לרבה:											◊
ושנים שעירבו, נותנין רשותן לאחד שלא עירב.												◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

עירובין-הדר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
פשיטא											ז	
מהו דתימא: כיון דלא עירב - ליקנסיה, קא משמע לן.											!	◊
ושנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שעירבו.												◊
תנא סיפא לגלויי רישא	לרבה:											◊
שנים שלא עירבו איצטריכא ליה. סלקא דעתך אמינא: לגזר דלמא אתי לבטולי להו - קא משמע לן.	לאביי:											◊
או לאחד שלא עירב.												◊
למה לי?											ז	
מהו דתימא: הני מילי - היכא דמקצתן עירבו ומקצתן לא עירבו, אבל היכא דכולן לא עירבו - ליקנסיהו כדי שלא תשתכח תורת עירוב - קא משמע לן.												!
אבל אין אחד שעירב נותן רשותו לאחד שלא עירב												◊
תנא סיפא לגלויי רישא	לאביי:											◊
אידי דתנא רישא תנא נמי סיפא.	לרבה:											◊
ואין שנים שעירבו נותנין רשותן לשנים שלא עירבו												◊
הא תו למה לי?												ז
לא צריכא, דבטיל ליה חד מינייהו לחבריה. מהו דתימא: לשתרי ליה - קא משמע לן, כיון דבעידנא דבטיל לא הוה ליה שריותא בהא חצר - לא.												!
ואין שנים שלא עירבו נותנין רשותן לשנים שלא עירבו												◊
הא תו למה לי?												ז
לא צריכא, דאמרי קני על מנת להקנות.												!
יורש מהו שיבטל רשותו? היכא דאי בעי לערובי מאתמול מצי מערב - בטולי נמי מצי מבטל. אבל האי, כיון דאי בעי לערובי מאתמול - לא מצי מערב - לא מצי מבטל, או דלמא: יורש כרעיה דאבוה הוא?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:											^
אני אומר מבטל	אמר ליה: [רב נחמן]											!
אין מבטל.	והני דבי שמואל תנו:											!
זה הכלל, כל שמוטר למקצת שבת - הותר לכל השבת, וכל שנאסר למקצת שבת - נאסר לכל השבת, חוץ ממבטל רשות.	אייתיביה:											ז
כל שהותר למקצת שבת מותר לכל השבת - כגון עירב דרך הפתח ונסתם הפתח, עירב דרך חלון ונסתם חלון.												ז
זה הכלל - לאתויי מבוי שניטלו קורותיו או לחייו.												ז
כל שנאסר למקצת שבת נאסר לכל השבת כולה - כגון שני בתים בשני צידי רשות הרבים, והקיפום נכרים מחיצה בשבת.												ז
זה הכלל לאתויי מאי												^
לאתויי מת נכרי בשבת.												!
חוץ ממבטל רשות (איהו - אין, יורש - לא)	וקתני:											ז
אימא חוץ מותרת ביטול רשות.												!
אחד מבני חצר שמת, והניח רשותו לאחד מן השוק, מבעוד יום - אוסר, משחשיכה - אינו אוסר. ואחד מן השוק שמת והניח רשותו לאחד מבני חצר, מבעוד יום - אינו אוסר, משחשיכה - אוסר.	אייתיביה:											ז

מִמְרָא-statement קוּשְׁיָא-challenge שְׂאֵלָה-question תּוֹרָן-answer רְאִיָּה-proof	חֻלְקִים-disputants נְקוּדָה מְרִכֻּזִית לְסִיכּוּם וְחֻזְרָה-central point for summary and review מוֹבָאָה שֶׁל פִּסְקָה קוּדְמָת-insertion of an earlier segment מַעֲשֵׂה-story
מִמְרָא-key:	

Talmud Navigator

עירובין-הדר	מִמְרָא	מֵאן דְאָמַר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
	אמאי אוסר? ניבטל												עא
	מאי אוסר נמי דקתני - עד שיבטל.												עא
	ישראל וגר שרויין במגורה אחת, ומת גר מבעוד יום, אף על פי שהחזיק ישראל אחר בנכסיו - אוסר. משחשיכה, אף על פי שלא החזיק ישראל אחר - אינו אוסר.	תא שמע:											עא
	הא גופא קשיא אמרת מבעוד יום אף על פי שהחזיק, ולא מיבעיא כי לא החזיק, אדרבה, כי לא החזיק לא אסר												עא
	אימא, אף על פי שלא החזיק.	רב פפא:											עא
	והא אף על פי שהחזיק קתני												עא
	הכי קאמר: אף על פי שלא החזיק מבעוד יום אלא משחשיכה, כיון דהוה ליה להחזיק מבעוד יום - אוסר. משחשיכה, אף על פי שלא החזיק ישראל אחר - אינו אוסר.												עא
	אף על פי שלא החזיק ישראל אחר ולא מיבעיא כי החזיק? אדרבה, כי החזיק אסר												עא
	אימא אף על פי שהחזיק.	רב פפא:											עא
	והא אף על פי שלא החזיק קתני												עא
	הכי קאמר: אף על פי שהחזיק משחשיכה, כיון דלא הוה ליה להחזיק מבעוד יום - אינו אוסר.												עא
	קתני מיהת רישא אוסר, אמאי אוסר? ניבטל												עא
	מאי אוסר דקתני - עד שיבטל.												עא
	מתניתין מני - בית שמאי היא, דאמרי: אין ביטול רשות בשבת.	רבי יוחנן:											עא
	מאימתי נותנין רשות? בית שמאי אומרים: מבעוד יום	דתנן: [בית שמאי]											עא
	אומרים: משתחשך.	בית הלל:											עא
	מאי טעמא דבית הלל - נעשה כאומר כלך אצל יפות	עולא:											עא
	מת נכרי בשבת מאי כלך אצל יפות איכא?	אביי:											עא
	אלא, הכא בהא קמיפלגי:	[אביי]											עא
	ביטול רשות מיקנא רשותא הוא, ומיקנא רשותא בשבת - אסור.	דבית שמאי סברי:											עא
	אסתלוקי רשותא בעלמא הוא, ואסתלוקי רשותא בשבת שפיר דמי.	ובית הלל סברי:											עא
	בעל הבית שהיה שותף לשכניו, לזה בין ולזה בין - אינן צריכין לערב. לזה בין ולזה בשמן - צריכין לערב.	[ת"ק]											עא
	אחד זה ואחד זה - אינן צריכין לערב.	רבי שמעון:											עא
	ובכלי אחד.	רב:											עא
	דיקא נמי, דקתני לזה בין ולזה בשמן - צריכין לערב.	רבא:											עא
	אי אמרת בשלמא רישא בכלי אחד וסיפא בשני כלים - שפיר. אלא אי אמרת רישא בשני כלים וסיפא בשני כלים, מה לי יין ויין מה לי יין ושמן?												עא
	יין ויין - ראוי לערב, יין ושמן - אין ראוי לערב.	אמר ליה אביי:											עא
	אחד זה ואחד זה אין צריכין לערב.	רבי שמעון:											עא
	ואפילו לזה בין ולזה בשמן?												עא

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מקרא	מאן דאמר										
עירובין-הדר	מימרא										
הכא במאי עסקינן - בחצר שבין שני מבואות. ורבי שמעון לטעמיה	רבה:								!	◇	עא.
למה הדבר דומה - לשלש חצירות הפתוחות זו לזו ופתוחות לרשות הרבים, עירבו שתיים החיצונות עם האמצעית - היא מותרת עמהן והן מותרות עמה, ושתיים החיצונות אסורות זו עם זו.	דתנן, אמר רבי שמעון:								!	◇	עא.
מי דמי? התם קתני שתיים החיצונות אסורות, הכא קתני אין צריכין לערב כלל	אמר ליה אביי:								?		עא.
מאי אין צריכין לערב - שכנים בהדי בעל הבית, אבל שכנים בהדי הדדי - צריכין לערב.									!	◇	עא.
רבי שמעון ורבנן בפלוגתא דרבי יוחנן בן נורי ורבנן קא מיפליג?	רב יוסף:									■	עא:
שמן שצף על גבי יין, ונגע טבול יום בשמן - לא פסל אלא שמן בלבד.	דתנן: [רבנן]									◆ ■	עא:
שניהן חיבורין זה לזה.	רבי יוחנן בן נורי:									◆ ■	עא:
רבנן - כרבנן, ורבי שמעון כרבי יוחנן בן נורי.										■	עא:
אחד זה ואחד זה - צריכין לערב	תניא: רבי אליעזר בן תדאי:									■	עא:
ואפילו לזה בין ולזה בין?										?	עא:
זה בא בלגינו ושפך, וזה בא בלגינו ושפך - כולי עלמא לא פליגי דהוי עירוב. כי פליגי - כגון שלקחו חבית של יין בשותפות.	רבה:								!	◇	עא:
אין ברירה	רבי אליעזר בן תדאי סבר:								◆	■	עא:
יש ברירה.	ורבנן סברי:								◆	■	עא:
רבי אליעזר בן תדאי ורבנן בסומכין על שיתוף במקום עירוב קמיפליגי.	רב יוסף:								!	◇	עא:
אין סומכין	דמר סבר: [רבי אליעזר בן תדאי]								◆	■	עא:
סומכין.	ומר סבר: [רבנן]								◆	■	עא:
מנא אמינא לה	רב יוסף:								^		עא:
הלכה כרבי מאיר.	דאמר רב יהודה אמר רב:								!	◇	עא:
הלכה כרבי אליעזר בן תדאי.	ואמר רב ברונא אמר רב:								!	◇	עא:
מאי טעמא - לאו משום דחד טעמא הוא?									!		עא:
ואי חד טעמא, תרתי הילכתא למה לי?	אמר ליה אביי:								?	◇	עא:
הא קא משמע לן דלא עבדינן כתרי חומי בעירובין.									!	◇	עא:
מאי רבי מאיר ומאי רבנן?										^	עא:
מערבין בהצירות בפת, ואם רצו לערב ביין - אין מערבין. משתתפין במבוי בין, ואם רצו להשתתף בפת - משתתפין. מערבין בהצירות ומשתתפין במבוי, שלא לשכח תורת עירוב מן התינוקות שיאמרו אבותינו לא עירבו, דברי רבי מאיר.	דתניא: [רבי מאיר]								◆	■	עא:
או מערבין או משתתפין.	דתניא: [רבנן]								◆	■	עא:
פליגי בה רבי רחומי ורבה בר יוסף.										■	עא:
חד אמר: [רבי רחומי/רבה בר יוסף]	חד אמר: [רבי רחומי/רבה בר יוסף]								◆	■	עא:
חד אמר: [רבי רחומי/רבה בר יוסף]	חד אמר: [רבי רחומי/רבה בר יוסף]								◆	■	עב.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מירא	מאן דאמר										
עירובין-הדר	מיתבי-[חכמים]									◊	עב.
או מערבין או משתתפין.										⚡	עב.
מאי לא - או מערבין בחצר בפת, או משתתפין במבוי בין	רב גידל אמר רב:									!	עב.
הכי קאמר: או מערבין בחצר בפת, ומותרין כאן וכאן. או משתתפין במבוי בפת - ומותרין כאן וכאן.	רב יהודה אמר רב:									◊	עב.
הלכה כרבי מאיר.	רב הונא:									◊	עב.
מנהג כרבי מאיר.	רבי יוחנן:									◊	עב.
נהגו העם כרבי מאיר.	[בית שמאי]									◊	עב.
חמשה חבורות ששבתו בטרקלין אחד, בית שמאי אומרים: עירוב לכל חבורה וחבורה	בית הלל:									◊	עב.
עירוב אחד לכולן.										◊	עב.
ומודים בזמן שמקצתן שרויין בחדרים או בעליות, שהן צריכין עירוב לכל חבורה וחבורה.	רב נחמן:									◊	עב.
מחלוקת במסיפס, אבל במחיצה עשרה - דברי הכל עירוב לכל חבורה וחבורה.	איכא דאמרי, אמר רב נחמן:									◊	עב.
אף במסיפס מחלוקת.										◊	עב.
פליגי בה רבי חייה ורבי שמעון ברבי	חד אמר [רבי חייא / רבי שמעון ברבי]									◊	עב.
מחלוקת במחיצות המגיעות לתקרה, אבל מחיצות שאין מגיעות לתקרה - דברי הכל עירוב אחד לכולן.	וחד אמר [רבי חייא / רבי שמעון ברבי]									◊	עב.
מחלוקת במחיצות שאין מגיעות לתקרה, אבל מחיצות המגיעות לתקרה - דברי הכל צריכין עירוב לכל חבורה וחבורה.	מיתבי, אמר רבי יהודה הסבר:									⚡	עב:
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על מחיצות המגיעות לתקרה - צריכין עירוב לכל חבורה וחבורה, על מה נחלקו - על מחיצות שאין מגיעות לתקרה.	שבית שמאי אומרים:									⚡	עב:
עירוב לכל חבורה וחבורה	ובית הלל אומרים:									⚡	עב:
עירוב אחד לכולן.										◊	עב:
למאן דאמר במחיצות המגיעות לתקרה מחלוקת - תיובתא ולמאן דאמר במחיצות שאין מגיעות לתקרה מחלוקת - סיעתא.										◊	עב:
להך לישנא דאמר רב נחמן מחלוקת במסיפס - תיובתא										◊	עב:
להך לישנא דאמר רב נחמן אף במסיפס מחלוקת - לימא תהוי תיובתא?	אמר לך רב נחמן:									⚡	עב:
פליגי במחיצה, והוא הדין במסיפס. והאי דקא מפילגי במחיצה - להודיעך כחן דבית הלל.										⚡	עב:
ולפילגי במסיפס להודיעך כחן דבית שמאי										⚡	עב:
כה דהיתרא עדיף.										!	עב:
הלכה כרבי יהודה הסבר.	רב נחמן אמר רב:									◊	עב:
דקתני ומודים בזמן שמקצתן שרויין בחדרים ובעליות שצריכין עירוב לכל חבורה וחבורה.	רב נחמן בר יצחק מתניתין נמי דיקא:									◊	עב:
מאי הדרים ומאי עליות?										^	עב:
אילימא הדרים - הדרים ממש, ועליות - עליות ממש										!	עב:
פשיטא										⚡	עב:
אלא לאו: כעין הדרים, כעין עליות. ומאי ניהו - מחיצות המגיעות לתקרה										!	עב:

מקרא- key: ♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

		Talmud Navigator										
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
עירובין-הדר	מאן דאמר											
שמע מינה.											■	עב:
במה דברים אמורים - כשמוליכין את עירובין למקום אחר, אבל אם היה עירובין בא אצלן - דברי הכל עירוב אחד לכולן.	תנא:										◊ ■	עב:
כמאן אולא הא דתניא:											^	עב:
חמשה שגבו את עירובין, כשמוליכין את עירובין למקום אחר - עירוב אחד לכולן.	[דתניא]										◊ ^ ■	עב:
כמאן - כבית הלל.											!	עב:
במה דברים אמורים - כשהיה עירוב בא אצלן, אבל אם היו מוליכין את עירובין למקום אחר - דברי הכל צריכין עירוב לכל חבורה וחבורה.	ואיכא דאמרי:										◊ ■	עב:
כמאן אולא הא דתניא:											^	עב:
חמשה שגבו את עירובין כשמוליכין את עירובין למקום אחר עירוב אחד לכולן	[דתניא]										◊ ^ ■	עב:
כמאן - דלא כחד.											!	עב:
האחין שהיו אוכלין על שלחן אביהם וישנים בבתיהם - צריכין עירוב לכל אחד ואחד. לפיכך אם שכח אחד מהם ולא עירב - מבטל את רשותו.											■	עב:
אימתי - בזמן שמוליכין עירובין במקום אחר. אבל אם היה עירוב בא אצלן, או שאין עמהן דירין בחצר - אינן צריכין לערב.											◊ ■	עב:
שמע מינה: מקום לינה גורם											⚡	עב:
במקבלי פרס שנו.	רב יהודה אמר רב:										!	עב:
מי שיש לו בית שער, אכסדרה ומרפסת בחצר חבירו - הרי זה אין אוסר עליו. בית התבן, בית הבקר, בית העצים ובית האוצרות - הרי זה אוסר עליו.	תנו רבנן:										◊ ■	עב:
אינו אוסר אלא מקום דירה בלבד.	רבי יהודה:										◊ ■	עב:
מעשה בבן נפחא שהיו לו חמש חצרות באושא, ובא מעשה לפני חכמים	ואמר רבי יהודה:										◊ ■	עב:
אינו אוסר אלא בית דירה בלבד.	ואמרו: [חכמים]										■	עב:
בית דירה סלקא דעתך?											⚡	עב:
אלא אימא: מקום דירה.											!	עב:
מאי מקום דירה?											^	עב:
מקום פיתא	רב:										◊ !	עג.
מקום לינה.	שמואל:										◊ !	עג.
הרועים והקויצין והבורגנין ושומרי פירות, בזמן שדרכן ללין בעיר - הרי הן כאנשי העיר, בזמן שדרכן ללין בשדה, - יש להם אלפים לכל רוח	מיתבי:										⚡	עג.
התם אנן טהדי דאי ממשו להו ריפתא התם - טפי ניחא להו.											!	עג.
לא שמיע לי הא שמעתא.	רב יוסף:										◊	עג.
את אמרת ניהלן, ואהא אמרת ניהלן:	אמר ליה אבוי:										■	עג.
האחין שהיו אוכלין על שלחן אביהן וישנים בבתיהן - צריכין עירוב לכל אחד ואחד.	[תנן]										◊ ■	עג.
שמע מינה - מקום לינה גורם.	ואמרינן לך:										⚡	עג.
במקבלי פרס שנו.	ואמרת לן עלה, אמר רב יהודה אמר רב:										◊ !	עג.

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review** †
 < **מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment** ^
מעשה-story O **תירוץ-answer** !
 ■ **ראיה-proof** ■

מקרא-key:

Talmud Navigator

עירובין-הדר	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																
מי שיש לו חמש נשים מקבלות פרס מבעליהן, וחמשה עבדים מקבלין פרס מרביהן, רבי יהודה בן בתירה מתיר בנשים ואוסר בעבדים.	תנו רבנן: [רבי יהודה בן בתירה]																		עג.
מתיר בעבדים ואוסר בנשים.	רבי יהודה בן בא:																		עג.
מאי טעמא דרבי יהודה בן בא - דכתיב (דניאל ב') ודניאל בתרע מלכא.	רב:																		עג.
פשיטא, בן אצל אביו - כדאמרן.																			עג.
אשה אצל בעלה ועבד אצל רבו - פלוגתא דרבי יהודה בן בתירה ורבי יהודה בן בא.																			עג.
תלמיד אצל רבו מאי?																			עג.
איך אנו צריכין לערב, שהרי אנו סומכין על שולחננו של רבי חייא.	תא שמע: דרב בי רבי חייא אמר:																		עג.
איך אנו צריכין לערב, שהרי אנו סומכין על שולחננו של רבי.	ורבי חייא בי רבי:																		עג.
חמשה נגבנו את עירובן, כשמוליכין את עירובן למקום אחר, עירוב אחד לכולן או צריכין עירוב לכל אחד ואחד?	בעא מיניה אביי מרבה:																		עג.
עירוב אחד לכולן.	אמר ליה: [רבה]																		עג.
והא אחין, דכי גבו דמו, וקתני צריכין עירוב לכל אחד ואחד.																			עג.
הכא במאי עסקין - כגון דאיכא דירין בהדיהו, דמגו דהני אסרי - הני נמי אסרי.																			עג.
הכי נמי מסתברא																			עג.
אימתי - בזמן שמוליקין את עירובן במקום אחר, אבל אם היה עירובן בא אצלם, או שאין דירין עמהן בחצר - אין צריכין לערב	דקתני:																		עג.
שמע מינה.																			עג.
בני בי רב דאכלי נהמא בבאגא, ואתו ובייתי בני רב. כי משחינן להו תחומא, מבי רב משחינן להו או מבאגא משחינן להו?	בעא מינה רב חייא בר אבין מרב ששת:																		עג.
משחינן מבי רב.	אמר ליה: [רב ששת]																		עג.
והרי נותן את עירובו בתוך אלפים אמה ואתי ובייתי בביתיה דמשחינן ליה תחומא מעירוביה																			עג.
בההוא אנו סהדי, ובההוא אנו סהדי. בההוא אנו סהדי דאי מיתדר ליה התם - ניהא ליה. ובההוא אנו סהדי, דאי מייתו להו ריפתא לבי רב - ניהא להו טפי.																			עג.
אב ובנו הרב ותלמידו כרבים דמו או כיחידים דמו? צריכין עירוב, או אין צריכין עירוב? מבוי שלהן ניתר בלחי וקורה, או אין ניתר בלחי וקורה?	בעי רמי בר חמא מרב חסדא:																		עג.
אב ובנו הרב ותלמידו, בזמן שאין עמהן דירין - הרי הן כיחידים, ואין צריכין לערב, ומבוי שלהן ניתר בלחי וקורה.	אמר ליה: [רב חסדא], תניתוה:																		עג.
חמש הצירות פתוחות זו לזו ופתוחות למבוי, עירבו בחצירות ולא נשתתפו במבוי - מותרין בחצירות ואסורין במבוי.																			עג.
ואם נשתתפו במבוי - מותרין כאן וכאן.																			עג.
עירבו בחצירות ונשתתפו במבוי, ושכח אחד מבני חצר ולא עירב - מותרין כאן וכאן.																			עג.
מבני מבוי ולא נשתתף - מותרין בחצירות ואסורין במבוי, שהמבוי לחצירות כחצר לבתים.																			עג.
מני?																			עג.
רבי מאיר היא																			עג.
בעינן עירוב ובעינן שיתוף.	דאמר: [רבי מאיר]																		עג.
ואם נשתתפו במבוי - מותרין כאן וכאן	אימא מציעתא:																		עג.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

		Talmud Navigator															
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
עירובין-הדר	מימרא	מאן דאמר															
	אתאן לרבנן									ז		עג:					
	בחדא סגיא	דאמרי: [רבנן]								ז		עג:					
	הא לא קשיא ואם נשתתפו נמי קאמר.									!		עג:					
	עירבו בחצירות ונשתתפו במבוי, ושכח אחד מבני חצר ולא עירב - מותרים כאן וכאן.	אימא סיפא:								ז	◊	עג:					
	היכי דמי?									^	ז	עג:					
	אי דלא בטיל									!	ז	עג:					
	אמאי מותרים?									ז	ז	עג:					
	אלא פשיטא - דבטיל									!	ז	◊	עג:				
	שכח אחד מבני מבוי ולא נשתתפו - מותרין בחצירות ואסורין במבוי.	אימא סיפא:								ז	ז	◊	עג:				
	ואי דבטיל - אמאי אסורין במבוי?									ז	ז	עג:					
	וכי תימא: קסבר רבי מאיר אין ביטול רשות במבוי									!	ז	◊	עג:				
	שהרי ביטל לכם רשותו, דברי רבי מאיר	והא תניא: [ר"מ]								ז	ז	◊	עג:				
	אלא פשיטא - דלא בטיל. ומדסיפא דלא בטיל - רישא נמי דלא בטיל.									!	ז	◊	עג:				
	רישא וסיפא רבי מאיר, מציעתא רבנן										ז	◊	עג:				
	כולה רבי מאיר היא, וטעמא מאי אמר רבי מאיר בעינן עירוב ובעינן שיתוף - שלא לשכח תורת עירוב מן התינוקות. והכא, כיון דרובה עירבו - לא משתכחא.										!	◊	עג:				
	רב לא תני פתוחות זו לזו.	רב יהודה:										◊	עג:				
	רב לא תני פתוחות זו לזו.	וכן אמר רב כהנא:											◊	עג:			
	לא תני פתוחות זו לזו.	איכא דאמרי: רב כהנא גופיה:												◊	עג:		
	מאי טעמא דלא תני פתוחות זו לזו? - קסבר: [רב] כל שיתוף שאין מכניסו ומוציאו דרך פתחים במבוי - לאו שמה שיתוף.	אביי לרב יוסף:													◊	עג:	
	בעל הבית שהיה שותף לשכניו, לזה ביין ולזה ביין - אין צריכין לערב	איתיביה:										ז	◊	עג:			
	התם דאפקיה ועייליה.										!	◊	עג:				
	כיצד משתתפין במבוי וכו'											ז	◊	עג:			
	התם נמי, דאפקיה ועייליה.										!	◊	עג:				
	אלא מעתה הקנה לו פת בסלו, הכי נמי דלא הוי שיתוף?	מתקיף לה רבה בר חנן:										ז	◊	עג:			
	וכי תימא הכי נמי										!	◊	עג:				
	בני חבורה שהיו מסובין וקדש עליהן היום, הפת שעל שלחן סומכין עליה משום עירוב, ואמרי לה משום שיתוף.	והא אמר רב יהודה אמר רב:										ז	◊	עג:			
	לא פליגי, כאן - במסובין בבית, כאן - במסובין בחצר.	ואמר רבה:										ז	◊	עג:			
	אין מבוי ניתר בלחי וקורה עד שיהו בתים וחצירות פתוחים לתוכו.	אלא, טעמא דרב דקא סבר:													◊	עג:	
	אין מבוי ניתר בלחי וקורה עד שיהו בתים וחצירות פתוחין לתוכו.	גופא, אמר רב:														◊	עג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
עירובין-הדר	מאן דאמר												
מימרא													
אפילו בית אחד וחצר אחת.	שמואל:									◆	◇	עד.	
אפילו חורבה.	רבי יוחנן:									◆	◇	עד.	
אמר רבי יוחנן אפילו בשביל של כרמים?	אבוי לרב יוסף:									^		עד.	
לא אמר רבי יוחנן אלא בחורבה, דחזי לדירה. אבל שביל של כרמים דלא חזי לדירה - לא.	אמר ליה: [רב יוסף]									!	◇	עד.	
ואזדא רבי יוחנן לטעמיה,	רב הונא בר חיננא:									!		עד.	
אחד גגות ואחד קרפופות ואחד חצירות - רשות אחת הן לכלים ששבתו לתוכן, ולא לכלים ששבתו בתוך הבית.	דתנן רבי שמעון:									!	◇	עד.	
הלכה כרבי שמעון, והוא שלא עירבו, אבל עירבו - גזרינן דילמא אתי לאפוקי מאני דבתים לחצר.	ואמר רב:	◆	■							!	◇	עד.	
בין עירבו ובין לא עירבו.	שמואל:	◆	■							!	◇	עד.	
הלכה כרבי שמעון, בין עירבו ובין לא עירבו.	וכן אמר רבי יוחנן:	◆	■							!		עד.	
אלמא: לא גזרינן דילמא אתי לאפוקי מאני דבתים לחצר.										!		עד.	
הכא נמי: לא גזרינן דילמא אתי לאפוקי מאני דחצר לחורבה.										!	◇	עד.	
יתיב רב ברונא וקאמר להא שמעתא	[רב ברונא]									■	◇	עד.	
אמר ליה רבי אלעזר בר בי רב:	אמר שמואל הכי?									^		עד.	
איך.	אמר ליה: [רב ברונא]									!		עד.	
אמר ליה: אחוי לי אושפיזיה, אחוי ליה. אתא לקמיה דשמואל										○	◇	עד.	
אמר מר הכי?	אמר ליה: [ר"א]									^	◇	עד.	
איך.	אמר ליה: [שמואל]									!		עד.	
אין לנו בעירובין אלא כלשון משנתנו	והא מר הוא דאמר:									ג	◇	עד.	
שהמבוי לחצירות כחצר לבתים	[תנן]									ג	◇	עד.	
אישתיק.										■		עד.	
קבלה מיניה או לא קבלה מיניה?										^	◇	עד.	
דההוא מבואה דהוה דייר ביה איבות בר איהי, עבד ליה לחייא ושרא ליה שמואל, אתא רב ענן שדיה. אמר: מבואה דדיירנא ביה ואתינא משמיה דמר שמואל. גיטי רב ענן בר רב נישדייה מן?	תא שמע:									!	○	◇	עד.
שמע מינה: לא קיבלה מיניה.										!		עד:	
לעולם אימא לך: קיבלה מיניה והכא - חזנא הוא דהוה אכיל נהמא בביתיה, ואתי בבי כנישתא.										ג	◇	עד:	
מקום פיתא גרים.	ואיבות בר איהי סבר:									ג	◆	◇	עד:
מקום לינה גרים.	ושמואל לטעמיה, דאמר:									ג	◆	◇	עד:
מבוי שצידו אחד נכרי וצידו אחד ישראל - אין מערבין אותו דרך הלונות, להתירו דרך פתחים למבוי.	רב יהודה אמר רב:										■	◇	עד:
אמר רב אפילו בחצר?	אבוי לרב יוסף:										^	◇	עד:
איך.	אמר ליה: [רב יוסף]										!	◇	עד:

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

		Talmud Navigator										
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
עירובין-הדר	מאן דאמר											
מימרא	דאי לא אמר מאי?									ז	◊	עד:
	הוה אמינא: טעמא דרב משום דקסבר אין מבוי ניתר בלחי וקורה, עד שיהו בתים וחצירות פתוחין לתוכו.									!	◊	עד:
	ותרתי למה לי?								ז		◊	עד:
	צריכא, דאי מההיא הוה אמינא: דירת נכרי - שמה דירה. קא משמע לן: דדירת נכרי לא שמה דירה. ואי מהכא - הוה אמינא: לא ידענא בתים כמה, קא משמע לן: בתים תרין.									!	◊	עד:
	השתא דאמר רב אפילו חצר, טעמא דרב דקא סבר:									■		עה.
	אסור לעשות יחיד במקום נכרי.									■	◊	עה.
	אי הכי, היינו דשמענא ליה לרבי טבלא דאמר נכרי נכרי תרי זימני, ולא ידענא מאי אמר.									■	◊	עה.
	שתי חצירות זו לפנים מזו, עירבה הפנימית ולא עירבה החיצונה - הפנימית מותרת והחיצונה אסורה.										■	עה.
	החיצונה ולא הפנימית - שתיהן אסורות.										■	עה.
	עירבה זו לעצמה וזו לעצמה - זו מותרת בפני עצמה, וזו מותרת בפני עצמה.										■	עה.
	אוסר החיצונה, שדריסת הרגל אוסרתה.										■	עה.
	אין דריסת הרגל אוסרתה.										■	עה.
	שכח אחד מן החיצונה ולא עירב - הפנימית מותרת והחיצונה אסורה. מן הפנימית ולא עירב - שתיהן אסורות.										■	עה.
	נתנו עירובין במקום אחד, ושכח אחד בין מן הפנימית בין מן החיצונה ולא עירב - שתיהן אסורות.										■	עה.
	ואם היו של יחידים - אינן צריכין לערב.										■	עה.
	כי אתא רב דימי אמר רבי ינאי: זו דברי רבי עקיבא										■	עה.
	אפילו רגל המותרת - במקומה - אוסרת שלא במקומה.										■	עה.
	כשם שרגל המותרת אינה אוסרת - כך רגל האסורה אינה אוסרת.										■	עה.
	עירבה חיצונה ולא פנימית שתיהן אסורות.										■	עה.
	מני?									^	ז	עה.
	אילימא רבי עקיבא									!	ז	עה.
	מאי איריא רגל אסורה? אפילו רגל מותרת נמי									ז	ז	עה.
	אלא לאו - רבנן.										ז	עה.
	לעולם רבי עקיבא, ולא זו אף זו קתני.									!		עה.
	עירבה זו לעצמה וזו לעצמה - זו מותרת בפני עצמה וזו מותרת בפני עצמה.										■	עה.
	טעמא - דעירבה, הא לא עירבה - שתיהן אסורות.										■	עה.
	והא האי תנא, דאמר רגל המותרת אינה אוסרת, רגל האסורה אוסרת										■	עה.
	מני הא?									^	ז	עה.
	אילימא רבי עקיבא היא									!	ז	עה.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
עירובין-הדר	מימרא	מאן דאמר										
אפילו רגל המותרת נמי										ז	ז	עה.
אלא לאו - רבנן היא.											ז	עה.
ועוד, מדסיפא רבי עקיבא - רישא לאו רבי עקיבא											ז	עה.
כולה רבי עקיבא היא, וחסורי מיחסרא											!	עה.
עירבה זו לעצמה וזו לעצמה - זו מותרת בפני עצמה וזו מותרת בפני עצמה. במה דברים אמורים - שעשתה דקה, אבל לא עשתה דקה - חיצונה אסורה, דברי רבי עקיבא. שרבי עקיבא אוסר את החיצונה, מפני שדריסת הרגל אסרת.		והכי קתני: [ר"ע]									!	עה.
אין דריסת הרגל אסרת.		וחכמים אמרים:									!	עה.
ואם היו של יחידים - אין צריכין לערב.		מתיב רב ביבי בר אבוי:									ז	עה.
הא של רבים - צריכין לערב.											ז	עה.
אלמא: רגל המותרת במקומה - אינה אסרת, רגל האסורה - אסרת.											ז	עה.
שכח אחד מן החיצונה ולא עירב - הפנימית מותרת, וחיצונה אסורה. שכח אחד מן הפנימית ולא עירב - שתיהן אסורות.		ועוד מתיב רבינא:									ז	עה.
טעמא דשכח, הא לא שכח - שתיהן מותרות.											ז	עה.
אלמא: רגל המותרת - אינה אסרת, רגל האסורה - אסרת.											ז	עה.
שלוש מחלוקות בדבר:		אלא, כי אתא רבין אמר רבי ינאי:									!	עה.
רגל המותרת - אינה אסרת, רגל האסורה - אסרת.		תנא קמא סבר:									!	עה.
אפילו רגל המותרת אסרת.		רבי עקיבא סבר:									!	עה.
כשם שרגל מותרת אינה אסרת - כך רגל האסורה אינה אסרת.		רבנן בתראי סברי:									!	עה.
נתנו עירובין במקום אחד ושכח אחד בין מן הפנימית וכו'.											!	עה.
מאי מקום אחד?											^	עה.
(סימן: חיצונה עצמה בבית יחידאה רבינא דלא משכח בפנים)											◇	עה.
חיצונה, ומאי קרו לה מקום אחד - מקום המיוחד לשתיהן.		רב יהודה אמר רב:									!	עה.
נתנו עירובין בחיצונה, ושכח אחד בין מן החיצונה ובין מן הפנימית ולא עירב - שתיהן אסורות, נתנו עירובין בפנימית ושכח אחד מן הפנימית ולא עירב - שתיהן אסורות. מן החיצונה ולא עירב - שתיהן אסורות, דברי רבי עקיבא.		תניא נמי הכי: [ר"ע]									!	עה:
בוז פנימית מותרת וחיצונה אסורה.		חכמים:									!	עה:
מאי שנא לרבנן דאמרי פנימית מותרת - משום דאחדא דשא ומשתמשא. לרבי עקיבא נמי: תיחד דשא ותשמש		אמר ליה רבה בר חנן לאבוי:									ז	עה:
עירוב מרגילה.		אמר ליה: [אבוי]									!	עה:
לרבנן נמי עירוב מרגילה											ז	עה:
דאמרה: לתקוני שיתפתך ולא לעוותי.		[רבנן]									!	עה:
לרבי עקיבא נמי, תימא: לתקוני שיתפתך ולא לעוותי											ז	עה:
דאמרה לה: מבטלינן לך רשותי.		[ר"ע]									!	עה:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review**
 < **מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment** ^
story-מעשה O **! תירוץ-answer**
 ■ **ראיה-proof**

מקרא-key:

Talmud Navigator

עירובין-הדר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	
מירא																									
ורבנן		ז																							
אין ביטול רשות מחצר לחצר.	[רבנן]	!																							
לימא שמואל ורבי יוחנן כפולגתא דרבנן ורבי עקיבא קא מיפלגי דשמואל אמר כרבנן, ורבי יוחנן דאמר כרבי עקיבא?		ז																							
אנא דאמרי אפילו לרבי עקיבא עד כאן לא קאמר רבי עקיבא הכא - אלא בשתי חצירות זו לפניו מזו, דאסרן אהדדי. אבל התם - מי קא אסרן אהדדי?	אמר לך שמואל:	!																							
אנא דאמרי אפילו לרבנן עד כאן לא קאמרי רבנן הכא - אלא דאמרה לה אדמבטלת לי קא אסרת עלאי. אבל התם - מי קאסרת עלה?	ורבי יוחנן אמר:	!																							
ואם היו של יחידים וכו'.																									
היו שלשה - אסורין.	רב יוסף, תני רבי:																								
לא תציתו ליה, אנא אמריתיה ניהלה, ומשמיה דרב אדא בר אהבה אמריתיה ניהלה:	אמר להו רב ביבי:																								
הואיל ואני קורא בהן רבים בחיצונה.	[רב אדא בר אהבה]																								
מריה דאברהם רבים ברבי איהלף לי.	רב יוסף:																								
לעולם מותרות, עד שיהו שנים בפנימית ואחד בחיצונה.	שמואל:																								
ונכרי הרי הוא כרבים.	רבי אלעזר:																								
מאי שנא ישראל דלא אסר - דמאן דידע - ידע, ומאן דלא ידע - סבר: עירובי עירב. נכרי נמי, אמרינן: דידע - ידע, דלא ידע - סבר: אנרי אוגרי																									
סתם נכרי, אי איתא דאוגר - מיפעא פעי.																									
עשרה בתים זה לפניו מזה - פנימי נותן את עירובו, ודיו.	רב יהודה אמר שמואל:																								
אפילו חיצון.	רבי יוחנן																								
חיצון בית שער הוא																									
חיצון של פנימי.																									
במאי קמיפלגי?																									
בית שער דיחיד שמה בית שער	מר סבר: [שמואל]																								
לא שמה בית שער.	ומר סבר: [ר' יוחנן]																								
שתי חצירות ושלשה בתים ביניהן, זה בא דרך זה ונתן עירובו בזה, וזה בא דרך זה ונתן עירובו בזה - זה נעשה בית שער לזה, וזה נעשה בית שער לזה. אמצעי הוה ליה בית שמניחין בו עירוב, ואין צריך ליתן את הפת.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה אמר רב:																								
שתי חצרות ושני בתים ביניהם, זה בא דרך זה ונתן עירובו בזה, וזה בא דרך זה ונתן עירובו בזה. קנו עירוב או לא? מי משוית להו ולגבי דהאי בית ולגבי דהאי בית שער ולגבי דהאי בית שער ולגבי דהאי בית?	בדיק להו רחבה לרבנן:																								
שניהן לא קנו עירוב מה נפשך: אי בית שער משוית ליה - הנותן את עירובו בבית שער אכסדרה ומרפסת - אינו עירוב. אי בית משוית ליה - קא מטלטל לבית דלא מערב ליה.	אמרו ליה: [רבנן]																								
ומאי שנא מדרבא?																									
אמרו לו שנים צא וערב עלינו, לאחד עירב עליו מבעוד יום ולאחד עירב עליו בין השמשות, זה שעירב עליו מבעוד יום נאכל עירובו בין השמשות, וזה שעירב עליו בין השמשות נאכל עירובו משתחשך - שניהם קנו עירוב	דאמר רבא:																								
הכי השתא? התם - ספק ימא ספק ליליא - לא מינכרא מילתא. אבל הכא, אי דלגבי דהאי בית - לגבי דהאי בית, אי לגבי דהאי בית שער - לגבי דהאי נמי בית שער.																									
הדרן עלך הדר																									

מקרא- key: ♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ^ שאלה-challenge < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ראיה-proof	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

עירובין-חלון	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	עו.
חלון שבין שתי חצירות, ארבעה על ארבעה בתוך עשרה - מערבין שנים. ואם רצו - מערבין אחד.														עו.
פחות מארבעה על ארבעה, או למעלה מעשרה - מערבין שנים ואין מערבין אחד.														עו.
לימא תנן סתמא כרבן שמעון בן גמליאל														עו.
כל פחות מארבעה כלבוד דמי		דאמר: [רשב"ג]												עו.
אפילו תימא כרבנן. עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבן שמעון בן גמליאל - אלא לענין לבודין, אבל לענין פתחא - אפילו רבנן מודו, דאי איכא ארבעה על ארבעה - חשיב, ואי לא - לא חשיב.														עו.
פחות מארבעה וכו'.														עו.
פשיטא, כיון דאמר ארבעה על ארבעה בתוך עשרה - ממילא אנא ידענא דפחות מארבעה ולמעלה מעשרה לא														עו.
הא קא משמע לן: טעמא - דכוליה למעלה מעשרה, אבל מקצתו בתוך עשרה - מערבין שנים, ואם רצו מערבין אחד.														עו.
תנינא להא דתנן רבנן:														עו.
כולו למעלה מעשרה ומקצתו בתוך עשרה, כולו בתוך עשרה ומקצתו למעלה מעשרה - מערבין שנים, ואם רצו - מערבין אחד.		[ת"ר]												עו.
השתא כולו למעלה מעשרה ומקצתו בתוך עשרה אמרת מערבין שנים ואם רצו מערבין אחד, כולו בתוך עשרה ומקצתו למעלה מעשרה מיבעיא?														עו.
זו ואין צריך לומר זו קתני.														עו.
חלון עגול צריך שיהא בהיקפו עשרים וארבעה טפחים, ושנים ומשהו מהן בתוך עשרה, שאם ירבענו נמצא משהו בתוך עשרה.		רבי יוחנן:												עו.
מכדי כל שיש בהיקפו שלשה טפחים - יש בו ברוחבו טפח, בתריסר סגי														עו.
הני מילי - בעיגולא, אבל בריבועא בעינן טפי.														עו:
מכדי, כמה מרובע יתר על העגול - רביע, בשיתסר סגי														עו:
הני מילי - עיגולא דנפיק מגו ריבועא, אבל ריבועא דנפיק מגו עיגולא - בעינן טפי. מאי טעמא - משום מורשא דקרנתא														עו:
מכדי, כל אמתא בריבוע אמתא ותרי חומשי באלכסונא בשיבסר נכי חומשא סגי														עו:
כי דייני דקיסרי, ואמרי לה כרבנן דקיסרי		רבי יוחנן:												עו:
עיגולא מגו ריבועא - ריבועא ריבועא מגו עיגולא - פלגא.		דאמר: [דייני/רבנן דקסרי]												עו:
פחות מארבעה על ארבעה וכו'.														עו:
לא שנו אלא חלון שבין שתי חצירות, אבל חלון שבין שני בתים - אפילו למעלה מעשרה נמי, אם רצו לערב - מערבין אחד. מאי טעמא - ביתא כמאן דמלי דמי.		רב נחמן:												עו:
אחד לי חלון שבין שתי חצירות, ואחד לי חלון שבין שני בתים, ואחד לי חלון שבין שתי עליות, ואחד לי חלון שבין שני גגין, ואחד לי חלון שבין שני חדרים - כולן ארבעה על ארבעה בתוך עשרה		אייתיביה רבא לרב נחמן:												עו:
תרגומא אחצירות.														עו:
והא אחד לי קתני														עו:
תרגומא אארבעה על ארבעה.														עו:
לול הפתוח מן בית לעלייה, צריך סולם קבוע להתירו או אין צריך סולם קבוע להתירו? כי אמרינן ביתא כמאן דמלי דמי - הני מילי מן הצד, אבל באמצע - לא. או דילמא לא שנא?		בעא מיניה רבי אבא מרב נחמן:												עו:
אינו צריך.		אמר ליה: [ר"נ]												עו:
סולם קבוע הוא דאינו צריך, הא סולם עראי - צריך.		סבור מינה: [רבי אבא]												עו:

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	מירא-מקרא:
---	------------

עירובין-חלון	מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אחד סולם קבוע ואחד סולם עראי - אינו צריך.	איתמר, אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:												עו:
כותל שבין שתי חצירות, גבוה עשרה ורוחב ארבעה - מערבין שנים ואין מערבין אחד.													עו:
היו בראשו פירות - אלו עולין מכאן ואוכלין, ואלו עולין מכאן ואוכלין, ובלבד שלא יורידו למטן.													עו:
נפרצה הכותל, עד עשר אמות - מערבין שנים, ואם רצו מערבין אחד, מפני שהוא כפתח. יותר מכאן - מערבין אחד ואין מערבין שנים.													עו:
אין בו ארבעה מאי?													עו:
אזיר שתי רשויות שולטת בו, לא יזיז בו אפילו מלא נימא.	רב:												עו: